

तिहरा वहरी

दुहराँ अंक

२५ डिसेंबर २०१४

कादोडी

खाजगी वितरन

अंकाई किंमत

:- दा रुपय

नाताळश्या हनाव विशेषांक

संपादक :- ख्रिस्तोफर रिबेलो (९८१९४३६०७८)

सहसंपादक :- एडवर्ड डिसोज़ा

संपादक मंडळ :- सुनील डिमेलो, सायमन रॉड्रिगज, डॅनियल मस्करणीस, राजन डिमेलो, जेम्सन डिमेलो, रॉबर्ट फर्नांडिस, रॉबिन्सन डिमेलो, वॉल्टर तुस्कानो.

Email :- kadodivasai@gmail.com

Web: - www.onevasai.com

मुद्रक:- मॅन्युएल प्रिंट, वसई पूर्व - ९७६५८७४४९३

संपादकीय

२०१४ साल उजाडला. उजाडला मीनजें नुस्ता उजाडलास नाय तें बदलाअें वारा घॅऑन उजाडला. खूपशें बरें - वाईट बदल आपलेंला बगॅआ मिळालें. दिल्लीमीन सरकार बदालल्ला. आतें-आतें आपलेंआ महाराष्ट्रात पन सरकार बदाल्ला.

बदल हॅना तहा बगीला तें बरास हाय. राजकारना आन समाजापुरता बॉलेंसा जाला तें, ता तें हरेक वखताला बदालता आहातें. आपल्यापुरता बॉलेंसा तें, आपलें कुपारी समाज आन आपुन कोडे तरी बदललेंव. पयलेंन्शा काळी जकले जुने बोडे घरे, जकले एक कुटूम रॅशे. भाटात खपॅशे. जा - का हाथा लागला ता मुक्काळ खाशे. लोक सुखी हॅता. मंग फादरलोक आला. तेंई शाळा बांदिल्यो. लॉकांना शिकशान दिला. लोक हिकॉन नोकऱ्यो करॅआ लागले. हाथा पैसाँ खॅळआ लागलें. मंग अस्तें-अस्तें जकला बदालला. खा-प्याशी, रॅशी रीत बदालली. शिकशान बदाल्ला. पायी अॅऑन - जाऑन हिकलेंल्या बयबाबाई पॅरांना शाळीत कालेजला जादो सायकल- मोटरसायकल हाडॉन दिले. तेंआई तेंना ओडी हव्वय जालें गा पोरे पायी फिरॅआ डुखात नाय. १९९० नंतर आपलें समाज एक सुशिक्षित समाज भगून नावारूपाला आलें. आज आपले पोरे बार दॅशात हिकात्यात. जहॉ जहॉ समाज बदाल्लो तही अस्तें-अस्तें जकलेंआना आपल्या समाजाआ- भाशेआबद्दल अहलेली तळमळ कमी हॅत गेली. लोक मराठी-इंग्लिशमीन बॉलें लागला. ई कय वाईट नाय पन कादोडी बॉलना, जुन्या कौलाआ - कुडाआ घरात रॅना तेंनां कमीपनाआ मानला जा लागला. आपलें रितीरिवाज पन बदाललें. आतें कुटूम लाना जाला आन घरपन.

पयलेंन्शा काळात हाकोटे काळोखाय आलेंलॉ आन नावळ हाडयापोत वाजनारॉ आन आपल्या समाजाई शान अहलेंलॉ आपलें बॅन्ड आतें कुनातरी दापूड-हॉलमीन बॅहलेंलॉ दिखातें. बदाल्ल्या समाजात DJआ गॉगाटात आपल्या बॅन्डला माखान लाऑन बॅहा लागते. पयलें बॅन्ड लग्नातुस वाजॅसाँ तॉ आतें कॉमसारातपन वाजॅआ लागलें. पयलेंन्साँ भॉळॉ-धार्मिक अहलेंलॉ कुपारी जाम आशावादी हॅतॉ तॉ आतें मा पॅरापारा लगीन मॅ कतें बगॅ ऑहॉ निराशावादी जालें.

आपलें समाज बेताम खुश हॅतॉ. जॅआ-तॅआ बरा सल्लोता. पन जकला वरवरसा हॅता. जॉ बारनॅ खुश दिखातॉतॉ तॉ घरा आतमीन खोलीत-हॉलमीन दुखी हॅतॉ. तॅला अॅकलापन वाटातोता. ५ -१० वहरा आदी मॅ - मॅ, माआस माआ अॅकटेंआस करनारॉ कुपारी आतें आपुन जकले, ई आपला जकल्यास आहा आतें बॉलें लागलें. कदो..? तें, बदालतेंआ जमान्यात जकलास बदालला. तॅला अॅकटा अॅकटा वाटेंआ लागला. आन मंग तॅला आपल्या भाशेई गोडी वाटें लागली. तॅला ती टिकवॉन ठव्यादों वाटें लागली. कदो? तें, भाशा टिकली तें समाज टिकॉन रॅदें आन समाज टिकॉन रॅलॉ तें तॉ साँता टिकेंदें. भगून तॉ आतें आपल्या कादोडीत बॉलातें. हनारावळात कुपारी भगून मिरवातें. आपल्यो जुन्यो कान्यो आपल्या पॅराना, नातोंडांना आयकवीतें. आतें तॅआला पटलें, कुपारी इस तॅआइ खरी ओळख हाय आन ती तॅला टिकवॉन ठवॅशी हाय.

नाताळसाँ हन जकल्यांना खुब आनंदाव आन मजेऑ जाव अहयो शुभेच्छा....

स्कायलॅब - सिरील मिनेजिस, आगाशी

(“बबन” या कुपारी व्यक्तिचित्रन कादंबरी मिनशी एक कानी)

बबन खाट्यारनँ एकदा या कडॅला तँ एकदा त्या कडॅला वळातॉतॉ. पन त्याई नीज कय लागात नोती. खाटयात भीखूनू नॉतँ आन घरात मच्छरपन नॉता. पन तँई आक्काबाई (नीज) कडशाकडे उडॉन गेलती. ऑडँ दी सांतानसाँ विसार करॉन करॉन त्या डॉळॅला डॉळॅ लागात नॉतॉ. तँत बीआ आज आयकीलॅल्या बातमीआ पायान तँई नीज बाराभावाला गेलती. आतँ तुमाला विसार लागलँ हायद्यात की अही कुहनी बातमी कानोर आलती जँय बबनशी नीज उडालती.

गावात धुजूकाकाआ घाराआ पेपर यासाँ. तॉ पन दॉपारसाँ बारा वासता. बिशारॉ पेपर टाकनारॉ काका पायी पायी फिरँसाँ तँतँन त्याला उहुर हॉअँसाँ आन गावशे पोरे तँला शीडवँशे. ‘काका उद्याचा पेपर आणला का’

भर निंबरात काकाई हिर खुब तापँशी. पन तॉ कय बोलू शकँसाँ नाय. बिशारॉ मुक्काअँ पॉरांअँ टॉमनँ आयकॉन घँसाँ. पन आज काका अकरा वासतास पेपर घँऑन धुजूआ ओट्योर सडलॉ. तँआ ओट्योर बरीस मंडळी जमलोती. काका पायरीओर सडताखोटी पॉरांई त्याई टिंगल करँ सुरवात केली...

‘काका आज पेपर घरीच छापुन आनला की काय..?’

आन जकले पोरे दात काडॉन खी-खी कन्या लागले. काकाऑँ संताप जालतॉ, तॉ तिरीमिरीअँ बोयलॉ, “हसा. शेवटचं हसा. फार थोडे दिवस उरलेत तुमचे. पेपर नीट वाचा.” आहा बॉलॉन काका तडाक सलतॉ जालॉ. काकाआ आहा बॉलनँनँ, जकल्या पॉटात फाळ पडलॉ. जकले सामसुम जाले. जॉ तॉ पेपर बगँदो धावलॉ. पन पेपर धुजू घँतॉतॉ भगून पेपर वाशासाँ पयलॉ मान तँलास हॉतॉ. धुजूनँ पेपर उगडलॉ आन पँपरात्शि काळया बॉडूया अक्षरात लीविलेली बातमी जॉराय वाशिली... “वसईच्या पश्चिम किनारपट्टीला स्कायलॅब पडणार”

स्कायलॅब पाडनार! आखख्या गावात बॉम्बाबोम्ब. जकल्या लॉकां तॉडोर काळजी-चिंता दिख्या लागली. खरा मीनजँ स्कायलॅब का अहातँ ई गावशा अँका पन नगाला माईत नॉता. डोकरे-डाकरे ज्याई खुब पाहाळँ बगीलतँ ते पन विसारात पडले. आबोरनँ पानी पडताना आन त्याबरबर “वांदे” पडताना बगीलतँ, पन स्कायलॅब पडताना अजून कय नंदरँत आला नॉता. सौदा जानेवारीला आबोरनँ स्कायलॅब पडँसा ई आयकॉन बवतेकांना नवालाआ बरबर घाभरॉपन वाटलॉ. आतँ या स्कायलॅबला पडँदो वसयसाँस किनारॉ बरॉ दिखलॉ..?

खरा हांगँसा मीनजँ ई स्कायलॅब, अमेरिकेनँ ग्रह-तान्या अब्यासाकरता आबाळात होडलेली प्रयोगशाळा होती. जँत माहने नोते. या प्रयोगशाळेई मुदत खप्लोती. आपल्या कादोडीत हांगँसा तँ, ती डोबी जालती. तीई बँटरी डाउन जालती मीनजँस ती कय कामाई रेली नोती. आतँ ती आबाळातनँ पृथ्वीआ दिशेला घसन्त्या लागलोती. इस प्रयोगशाळा स्कायलॅब सौदा जानेवारीला वसयशा कुहन्यातरी १-२ गावोर संक्रांत हाडनार होती. आतँ ई स्कायलॅब नेमका कुहन्या गावोर पाडनार याई काळजी जकल्या लान्या पॉरा-टॉरा पासून तँ डॉकरँ-डाकरँना लागलोती.

ई बातमी आइकिल्यानंतर बबनशी गत घनी वाईट जालती. निंगुतुस कडे तॉ पँरमात पडलॉतॉ. तव मीनँस स्कायलॅब पडँसा ई आयकॉन तॉ धास्तावलॉतॉ. स्कायलॅब आपल्या गावात आन नँमका माआस घरोर पडला तँ..? आपुन जकले एकास वेळी मरनार, तॉहॉ तॉ मरनाला घाबरात नॉतॉ. पन अठवरॉ मरँसा ई कय तँआ मनाला पटात नॉता. अँकदासा सांतानशा हरी वराड जालोसा, ७ - ८ पोरे जालोश्ये, काँहॉ-बाँहॉ संवसार केलॉसाँ. ई तँने बगीलॅला सपान अरदवट रँदँ गा का ? याई तँला धास्ती होती. या स्कायलॅबनँ कहा वाशासा याव तॉ विसार कन्या लागलोतो.

मँ मामाराआस जाऑन रँनँ ऑहॉ तँनँ बेत पन कँलॉ. पन समजा मँ मामाराआ गँलॉ आन ई माल्दिसाव स्कायलँब तडे काँहाळला तँ...? “आडे बाव आन तडे बावखाल” अही अवस्था ब बबनशी जाली.

स्कायलँब पडँसा आन आपुन जकले मरँशे ई बातमी गावात वाऱ्याहारकी पसारली. मंग का? आतँ रँलँत तॉडँ दी धमाल करॉन घँऑ, ऑ विसार करॉन जकले मजा करँशा कामाला लागले. रँज निरुळ - मांदेळे आन पाखाट खानारॉ आगु हाकोट हांज हरगॉ नातँ रावस खा लागलॉ. दुमानँ तँ आपल्या खुराडयातशी एकेक काँबडी कमी करँदो सुरवात केली. जँन्ना जीवान जात नाँता बगील्या तँई स्कायलँब पडँसा ई आयकॉन पाँटाला तडस भऱ्यापर्यन्त जिव्यादो सुरवात केली. रँजशी पावशर पँनारॉ पासू हांज हाकाळ इंग्लिश मारॉन इंग्लिश बाँल्या लागलॉ. आयतवारँ पन दँवळात न जानारॉ गॉडू हाकोटे हवारँ ऊठॉन पासशा मिसाला जा लागलॉ. दँरमँरशा लॉकांना गाळयाव खुराब घालनारी कोसू आतँ पकवाने करॉन वाटँ लागली. जकला शित्र बदाललोता. जकला वातावरण टाईट जाल्ता. मँरँदँरँ बगँदो लॉकांना वेळूस नाँताँ. जकल्याई नंदार आबोर स्कायलँब शोधीतोती. जही जही १४ जानेवारी तारीक जवळ येत गेली तहा लॉकां आवसान गळ्या लागला. बबनसा पन कय वँगळा नाँता. भाटात केळीऑ आंगाठॉ जरी मॉडलॉ तरी तँला वाटँसा ‘स्कायलँब पडलँ हायदे आ..?’

अँकदासॉ १४ जानेवारीऑ दी उजाडलॉ. जाँहॉ उजाडलॉ तॉहॉस मावाळलॉ पन. आबोर डॉकॉन डॉकॉन जकल्याओ मानो दुख्या लागल्यो. पन स्कायलँब पडताना कुनालास दिखला नाय. पन अजून रात बाकी होती. रातीआ पाँटात का हाँअँदँ याव कय नेम नाँताँ. कहेबाहे जीवने आटपाँन लोक खाट्योर पड्लोता पन नीज भगून कुना डॉळँत येत नोती. बबनशी गत कय वेगळी नोती. तँला सांतानशी आठोन येकहारकी येतोती. डॉळँ बंद कँलँ गा आज तँला सांतानशा जाग्योर स्कायलँब दिखातोता. रात आस्तँ आस्तँ पुडँ सरकातोती. रातकीडँई किरकिर आंगोर येतोती. घराआ वाहयोरनँ उंदराई पळापळ सल्लोती. घडँळँय काटँ कय दिखात नाँतँ. पन काटयाई टिकटिक जाँराय आयकाँ येतोती. ऑडँत बाँडो आवाज जालॉ. बायारशा खांबोरसाँ दिऑ वीजलॉ. लाइट गेली. काळोक कित.

बबननँ आस्तँ आस्तँ डॉळँ उगडलँ. शिनिमात सरगातसा शित्र दावडताना जहा धॉर दावडत्यात ताहा धॉर आख्ख्या घरामीनँ जाल्ता. खॉकात खॉकात बबन उठॉन बँहँलॉ. त्याई बय बारझाड करताना त्याला दिखली पन बाबा कय दिखलॉ नाय. तॉहॉ तॉ मनातशा मनात बोयलॉ, ‘वाये! बाबा नरकात गँलँ हायदँ आ..?’ समोर बयला बगॉन तँला बरा वाटला. आपुन बयशाहरी सरगात पोसल्याव ऑहॉ तँव समज जालॉ. तँनँ बयला हाक मारली..

‘बलो, स्कायलँब आपल्यास घरोर पडला गा का..?’

‘कडसा स्कायलँब..?’

‘ता रातसाआ पडला ताआ.’

‘रातसा कईस पडला नाय. हां पातँराती शिशँआ झाड पडला.’

‘मीनजँ आपल्या घरोर शिश्याआ झाड पडला आ.’

‘आपल्या घरोर नाय ना लाईटीआ खांबोर, जकल्यो वायरी तुटल्यात.’

‘मंग आपुन सरगात कहे आले..?’

तही रोजुबायनँ बबनशा पाठीत हालथ्याई झोड घायली. ‘काँडलँआ सरगात नाय ना तू, घारास हा.’

तॉहॉ बबन पागुनातनँ बायार आलॉ. डॉळँ उगडॉन तँनँ दँरमँरँ नंदार टाकीली. खरस तॉ तँआ घरातूस हाँताँ. आरे हो, पन काल पडनारा स्कायलँब कडे पडलँ हायदँ...? ऑ विसार तॉ करँ लागलॉ.

‘दा वाजलँत. आज हुट्टी अहली भगून का जाला? आख्खाँ दि आथुनात लॉळँसा गा का..? उठ भाटात हिप्या जाय.’ रोजुबायनँ हुखुम होडलॉ. पन हुखुम आयकँदो बबन ऑथॉ कडँ. तॉ जाँ निंगालॉ तॉ तडाक उबी रँदो धुजूकाका ओट्योर. आदीस बरीस मंडळी धुजूकाका दापुडँ जमलोती आन जकले पेपरवाल्या काकाई वाट बगीतोते. अकरा

वाजलें, बारा वाजलें. बरोब्बर साडे बारा टॉल्याला पेपरवालों काका आलों. ऑड्या उहरानें अँऑन पन त्याई टिंगल कुनं केली नाय. तँनं टाकीलेंलॉ पेपर धुजूनं टुकेंशा आदीस बबननं टुकीलॉ आन पेपरातशी हेडलाईन जाकल्याना आयकंदो जायदें ऑडें जॉरात वाशीली...

“काल सकाळी १० वाजुन १० मिनिटांनी स्कायलॅब अरबी समुद्रात कोसळले.”

मिनिट्बर जकला शांत जाला. आन मंग जमलेंल्या जकल्याई एकदम बॉम्ब केली “टिटीरी डुम”

नवरी हमदाव्यासा वारना!! - पॅट्रेशिया गोन्साल्वीस (मराडी - बोरीवली)

आपल्याअडे आतें लग्नाई धामधूम सुरु हाय. पांड्या गाऊनमिन्शो नवऱ्यो बगील्यो गा जहनी सोरगात्शो “पऱ्यो” उतारल्यात आहा वाटातें. नुस्त्यो राजाआ “रानी”गत सॉबात्यात. नवरीओ करवल्यो तें बगंदोस नाका. “मांडव तें वरमायपोत” जकलेस जाम सॉबात्यात. ऑहॉ जकलॉ एकुन सौंदर्यसॉहळॉस आहातें. लग्नाला अँनारें वराडीपन ब्युटीपार्लरला जाऑन आल्याशिवाय लग्नाला येत नात. आख्ख्या लग्नात केहे पीकलेंलॉ गव नातें बायकू शॉदॉन हापडेंशी नाय. असो. पॉरापाराई होस हाय.

नवरीला हमदाव्यादो एक ब्युटीशियन येतें. तीआ हाथात पयलेंन्शा काळात डॉक्टरदरी आहातोती तही पेटी आहातें. नवरीला खोलीत घँऑन अँका तासात तिला ‘परी’ करॉन मोकळी हॉतें. हान्शीपन शालू नँहँवॉन जकलॉ शृंगार करॉन नवरीला ‘अप्सरा’ बनवीतें. ई जकला बगॉन मन पयलेंन्शा काळात खिरातें. आमशा वयाशे मिनजें ४५-५० शा घरातशे, आमे आहास थोडाफार पन जाम हमदाऑन घँटलें. पन त्याआदी ३० -४० वहराआदी मिनजें आमशा बारकंपनी “नवरी हमदावँशी” ऑ एक विधी हॉतॉ. एक वेगळीस रीत होती.

मांडवाआ दिहा मिनजें हिन्वारें हाकोटे दँवळा जाऑन आली गा मंग मुंबयशी माईती अहलेली गावशी पोरी हरी घँशी, तीआ बरबर नवरीआ माथा (आंबाडॉ) बांदयादो वान्द्र्या जासा. मँ अही बरँसदा आमशा गावशा नवरी पोरीबरबर गेले. (या सामानायो पिशव्यो धरँदो) वान्द्र्याला (प) अल्को मार्केटशा मरें एक आंटी होती ती आपल्या नवऱ्यांए ‘आंबाडँ’ बांदयाशी. “पफपफ”सॉ आंबाडॉ बांदीलॉ गा, आपली नवरी हिन्दी पिच्चरशी हिरॉईन दिखँशी. तॉ आंबाडॉ नाहालॉ पा नाय भगून नवरी हिन्वारे रातशी उगडू नीजँशी. सौदिऑ मिनजें हॉमवारपोत तॉ आंबाडॉ तॉहॉस रँलॉ पाय या करता नवरी जाम जपँशी. ई आहा कदो? ऑ विसार तुमशा डॉखँत आलें हायदें. तें एकदाशी शिटी पडली गा, नवरीनँ कानात, गळ्यात, हाथात कुहनाँस दागिनाँ घालँसॉ नाय अही रीत होती. कदो तें लग्नाआ दिहा नवरी सोबली पाय ना भगून.

लग्नाआ दिहा हँजाळ्यात “नवरी हमदावँसा” वारना कँला जासा. हाकोटे पांडरी साडी आन हान्शी टिकल्यो भरलेली साडी नातें शालू नँहँशे. गावशी नायदें तें मंग नात्यातशी कुन साडी नेव्हीन्यात आन मेकअप करन्यात हुशार हायदें तिला नवरीला हमदाव्यादो खास बॉलवँसा. खोलीत नातें ओहरीत हाथरी (चटई) टाकँशी. हेजोळात्शो जकल्यो बायको - पोऱ्यो जमँशो. नवरीला साडी नेव्हीत्या वेळी बायको गानाँ बॉल्याशो- “दोये नाय ना पुरलें ला आयशें लाड, दोये सासरँआ जातँआ वेळी..” अहे गानें आयकॉन नवरी पोरी हमखास रडँशी. (हमदावीताना नवरी रडली गा गानाँ बॉलनान्यो बायको मनातशा मनात जाम खुश हॉअँशो. पन समजा अँखादी नवरी पोरी नाय रडली तें जमलेंल्या बायकांत कुजबूज हॉअँशी - ‘डॉळतनँ एक टिप पन आला नाय ता). आमे बारके पोरे ई जकला डॉळत

आन मनात साठवॉन ठव्याशे. अफगान स्नो, मीना खाकी पावडर आन काजाळ, लिपस्टिक ऑडॉस “मेकअप किट” अहॅसॉ. क्वचित बेलिजा क्रीम नातें पॉइस पावडर अहॅसॉ. मेकअप करताना जमलेंल्या बायकां - पोच्यानदरनं ओब्ड्यो ब्युटी टिप्स मीळंश्यो. ई आहा जकला होशीत हमदावेंदो बोलविलेली नवरीला हमदावेंशी. मेकअप जालॉ गा, दागिनं घालेंशें. आन मंग शेवटाला आंबाड्यावर आंबोलेई माळ भरेंशी. माळ भरली गा नवरी हमदावली.

काळ बदललॉ. काळापरमानं आपलॉ समाजपन सुदारलें. पैसां आलॉ, सुख-सोयी वाडल्यो. आतें नवरी हमदावेंदो ‘ब्युटिपार्लर वाळीला’ घारा बोलविला जातें. त्याकरता ती दरनं मयनॉ - दोन मयनॉ आदी टाइम घंटला जातें. फेशियल, ब्लीच, मेंदी, वॅक्स पासून तें नवरीआ माथा-कपडे जकला ती दरनंस करॉन घंटला जातें. कुनाला हांगना नाय गा वारना नाय. “नवरी हमदावेंसा वारना” रीत बंद जाली. बायको जमंश्यो रेल्यो भगून जूनं गानं गॅलें. नवरी हमदाव्याशी एक वेगळीस मजा होती. आमा बारक्या पॉरा जंनात भर पडेंशी. आतें ई जकला बदलत्या काळाबरबर भूतकाळात गॅला. पन तरीसुद्धा मना कॉपरंतनं कडनं तरी आवाज येतां रेंतें “नवरी हमदावेंसा वारना”.

आठोन - बबिता आर. डिसोझा

मे मयन्याई रजा आली गा त्या गोष्टीइ आठोन येतें. आमे दोन गावश्यो पोच्यो एकत्र खॅळंश्यो. रॉजसां खेळ वॅगळॉ. दॉपार जाली गा जमल्यो जकल्यो १०-१२ जनी. मंग आमे जुन्या पोल्ट्री मॅरनं खॅळंशे. आमबॅ खाशे. पाने (पत्ते) खॅळंशे, कतें कतें पान्यात पॉअंदो उतरंशे. तें कतें हांचापारा मावरा पकड्यादो. आहास एक दी आमसा ठरला की आपुन एकत्र मापधान करेंसा. एकीनं साउळ, एकीनं हुक्क्या बुम्लायो काडयो, कुनं कांदें, कुनं बताते, वांगे, मशालो, तॅल आहा जकला कय ठरला. धान करंदो भांडे हाडेंशी जबाबदारी आमोर आली. आमोर मीनजें मॅ आन माई ताई.

ताईनं आमशा बयला मापधान काहा करेंसा ता विसारला आन बयदरनं लागनारे आमषे भांडे - एक भोटी पशंडी, त्योरशी बशी, हुरी, पिंडा, समसां, आन एक लानी पशंडी आहा जकला घंटला. ठरल्यापरमानं आमे मापधान खोल्योर घॅऑन जीवनार होते.

दुहरॉ दी उजाडलॉ, दॉपारसा जीवान जाला पन जीवनोर ध्यान कुंना हाय. आज जकले लवकरूस आमशा घरापुडें जमले आन जकला समान-सुमान घॅऑन नेहमीशा खॅळंशा ठिकानी पोसले. कय सुल मांड्या लागल्यो, कय कांद्या-बताता कापकुटीला लागल्यो, कय दॅरमॅर पडलेंलॉ पालॉ पासाळॉ, काडयो जमा करॉन सुल पेटव्या लागल्यो. सुल पेटली. सुलीओर पशान्डा सडला. तॅल पडला. साउळ, बुंबूल धवॉन जालें. बयनं हांगीलंपरमानं ताईनं साउळ आन पान्या माप करॉन मीठ मसालॉ लावीलॉ. एकीनं सुल आब्लीली. तव दोगीई केळीअं आंगाठं कापॉन हाडलें. दोगीई सापसपाई केली. सुल्योरसा आंदानाला उकळी आली तहॉ वास यादो सुरवात जाली. तहयो दोन कोत्यो मॅरं केल्यो. कोत्यो मॅरं करता खोटी धॉर जाला. जॅई पोल्ट्री ओथी तॉ नॅमकांस मोटर लाव्या भाटात आलतॉ. रिकाम्या पोल्ट्रीतनं धॉर येतें ता बगॉन तॅनं धाव मारली ती ऊबी रॅदो आमशा सुली पुडेंस. जी आमे पोल्ट्रीमीनंस मांडीलती. तॅव जालॉ संताप. आमाला गाळयो मारीत तॅनं सुलीऑरशी पशंडी समशाहंगाट मॅरशा बाइत (बाव) टाकीली. तॅत बी आमे शाईबाबा शाईबाबा आहा आडडातोते. तॅला जो राग आलतॉ तॉ तॅनं सुलीओर पानी मारल्योर थंडॉ जालॉ. आमे अडे-तडे निकले. तॉडा आलेंलॉ घास काडतेंत तॉ ऑहॉस. आमशे खॉलेंए पाने तहेस रेले. आमसां खेळ कय जालॉ नाय. शाईबाबानं हिप्ना कॅला आन मोटर बन्द करॉन तॉ घारा गॅलॉ. तॉपर्यन्त जकला सामसुम. तॉ गॅलॉ तहे आमे बाइत उतारले आमशा बयशे भांडे शॉदेंदो. जकले भांडे मिळाले पन बयसां आवडतॉ समसां कय आमाला हापाडलॉ नाय. रातसा बयला जकला हांगीला. ती रागावली नाय. तिला हांगीला, “बो! तूआ आथासास मापधान बरा लागतें.

बय- स्व. इजमाल पिटर तुस्कानो.

कादोडी अंक आन मँ कुपारी - एक कुपारी

आपली मायबोली (कादोडी) वासव्याकरता आपुन एक 'चळवळ' सुरु केली. त्याव एक भाग आन सुरवात 'कादोडी' या आपल्या भाषेतश्या अयल्या पयल्या त्रैमासिकान जाली. आपुन जकाल्याई त्या मनापासून स्वागत कॅला, कवतिक पान कॅला. पान कय चांगलें प्रकल्प एखाद्या कारनान मांगें पडत्यात आन ता कारन मंजें पैसो...निधि. निधी नहलॉ तें आपुन कईस करू शकात नात. आजश्या वाडत्या मागयश्या जमान्यात अह्या प्रकारसॉ अंक सालविना मंजें तारीआ तळोर सलन्याहांगडा हाय. माला आहा वाटातें कि, प्रत्येक कुपाच्यानं या 'कादोडी' अंकाकरता एक रुपय जरी दिलो तरी या त्रैमासिका, मासिक...मासिका, साप्ताहिक आन साप्ताहिका दैनिक ओह्यादो ओखत लाग्यासो नाय. जकल्या कुपा-यांना आहास वाटातें हायदें तें कामाला लागा. मानशी फक्त एक रुपय जमवा आन 'कादोडी' अंकाकरता धाडा. या चळवळीला हाथभार लावा आन तुमशी आमशी इ भाशा वासवा.

बाबूकाका, भय आन विरार लोकल - सचिन मंडीस, बोळीज

शिमुकाका डॉळ्या अप्रिशन कॅलता तें तॉ घारास हॉतॉ. जालता का, शिमुकाकाई भय आदयाशी होती मंबयवरनं आन कच्यासा का आहा शिमुकाका जालता. मंग का, एकूस माहनु हॉतॉ मदतीला. 'वन & ओन्ली बाबूकाका लुट्रिक'. शिमुकाकानं बाबूकाका फेसबुक वोल वर पोस्ट कॅला, "Bhay want, come fast". बाबूकाकानं अंद्र्याला मिस कॉल दिलॉ आन दोगी गॅलं शिमुदरी. शिमुनं बाबूपा गोरेगावश्या तबॅल्याव पत्तॉ, भय शे २००० आन टेम्पू कच्या २०० रुपय दिलें.

दुहाच्या दिहाआ हाकोटे बाबूकाका आन असिस्टन अंद्र्या गोरेगावला पॉसलें. तबॅल्यावाल्यानं हांगीला तुमे टेम्पू घॅऑन या तावपोत मँ भय भादरॉन ठोयतें. जाला, बाबू-अंद्र्या निंगालें टेम्पूआ जुगाड कच्या. रस्त्यात त्यांना एक दुकान दिखला, 'सरकारमान्य देशी दारूचे दुकान', आतें कय हांग्या पाय गा. अंद्र्या तॉडाला हुटलॉ पानी, बॅहलें दोगे आन टेम्पूआ भाडा जाग्या लावीला. आतें का कच्यासा, किशात नाय दमडी आन आथात भय तांबडी... न्याशी कही. बाबूनं डॉख्यात प्लान कॅलॉ (बाबूकाका का दिमाग फोर-जी से भी तेज चलता है) आन अंद्र्याला बोयलॉ, 'अंद्र्या घॅ भय रेल्वे टेशनला, सल लोकल ला' अंद्र्या घाभरलॉ, आदीस देशी पिलती त्यात इंग्लिश मिनं हांगातें, 'भय is not allowed, it's an offence as per law' बाबूनं उत्तर दिला, '२०० दे आनी कायदे कर'. जाला, दोगे भय घॅऑन platform नंबर १ वर विरार स्लो उबी होती तिआ बिरग्यात खिरलें. दॅवा कृपेनं विरारपोत कून आल नाय. गाडी विरारला पोसली, गेटवर बगीतें तें ४-५ टीशी. टीशी बगीता खोटी अंद्र्याअं हाथ-पाय गळ्या लागलें. पान हार मानदें तॉ बाबूकाका कॉहॉ. बाबूकाकानं अंद्र्या आथात भयशी पाग दिली आन हांगीला, 'ई वर लक्ष दे, मँ आलॉ'. बाबूकाका तडाक गॅलॉ तॉ टेशनमास्तरश्या केबिनमीनं, टेशनमास्तर मिश्रा समोशी खातोतॉ. बाबूकाका त्याला बोयलो, 'Sir myself Babukaka, born and brought up in Virar, I need your help', मिश्राजी बोयलॉ, 'का हेल्प चाही?' बाबूकाका हांगातें, 'मिश्राजी हम हमार भय को I mean भैसवा को बंबई लेके जाना चाहत हू, लोकल मा, अभी उसको luggage मा चढाया हू, तो तौनो कोई प्रब्लेम तो नहीं है ना?'. जाला मिश्राजी आ तॉडाशी समोशी बायार आली 'नही नहीं...भैसवा को नहीं ले जा सकत है, उतार दो उसको'. मिश्राजीनं दोन हमाल हरी गॅथलें आन बाबूकाका हरबर जी धाव टेकिली ती उबी न्या बिरग्या दरबाजापा. हमालाई डब्यातनं भय वेवस्तीत उतरविली आन गेटश्या बायार काडॉन दिली. काम फत्ते जालता ता बी फुकाट...!

जाताना बाबूकाकानं टीशीला हाक दिली, 'का हो दुबेजी, कैसन बा, सबकूच ठीकठाक तो है-, कोई बकरा नहीं मिला क्या आज'.

ती फुलरानी - सॅबी परेरा, नानभाट

पु. ल. देशपांडे या मराठीतशा बॉठ्या लेखका “ती फुलराणी” नाटकात भक्ति बर्वेन आपल्या कलाकारीने गाजविल्लें
“तुला शिकवीन चांगलाच धडा” आँ गानाँ अँखादी कुपारी बायकू आपल्या पाळलेल्या कोमडीला कहो बॉलॉन दावदडे
आँ विसार करॉन त्या गान्या कॅलॅला विडंबन गीत. (ज्याई आँ ती फुलरानीतसाँ गानाँ बगीलॉ नाय त्याई तॉ YOU
TUBE वर बगावॉ)

आहा गाई, तुला हिकवीने बरबर धडॉ

तुआ पापाव भरलॅ घडॉ, तुला हिकवीने बरबर धडॉ

समजाता साँताला ओडी शानी, मंग मुकाटॅए हाळांब्यात बॅह गनी

सुळीत घाल तुई सॅबा, शार ताते घालदा तॅ हांगॅने बाय माई शानी

तुआ काक, तुआ कॅककॅक, तुअॅ झॅपाटॅ, तुई करकर

तुअॅ नखरॅ बॅड्डा पडो, तुला हिकवीने बरबर धडॉ

सावुळ खाता माअॅ आन ताते लॅकांना, अही तु कुलटा

तु बॅह बास जराशी दुखा, मंग टांगवीतॅ तुला उलटा

मंग कोडी पन कर गयावया, माला याशीस नाय दया

मुंडकी धरॉन पान्यात

तिगाळास मरदॅ तुआ आंगसाँ कीडॉ, तुला हिकवीने बरबर धडॉ

अँका झॅपाट्यात पाडता फळीओरश्यो बारन्यो, तॅ बियात तळासा कथान

पावला पावलोर घालता राही, करॅशी कोडी तुई जतान

हन आलॅ नाताळसाँ आन मोरली हाडले पाजवाँन

हिजवीने घना आन रस करनॅ थॉडॉ, तुला हिकवीने बरबर धडॉ

लॅकां हाळांब्यात आन झाडोर कॅडॅ दि बॅहॅदा मा बाय

घरशा सावळाई येद तुला येतॅ गा नाय

तु आज ये बास घारा

पायरीओर घवीने टॅक तुई, आन पाखाला बांदीने शिंदी

वनदेवी हिंगाव पाजीने पानी थॉडॉ, तुला हिकवीने बरबर धडॉ

खळॅशा उडव्यातने आली ती बार, मांगॅ-पुडॅ पिले शार-शार

डॅकायतॅ अडे-तडे, खाला-वर, नाय गनी कडे कागूळॉ गा घर

आयकात्यागा, ई बगाना नवाल, कोमडी बरबर इस्टाल-फजाल

इदो आतॅ नवाँस हाळांबॉ हाडॉ

लांब रॅ थॉडॉ नाय तॅ आपल्यालास हिकवीदॅ ती बरबर धडॉ

आज आयत्वार हाय - राजन डिमेलो, आगाशी

आज में सुशंगात लॉळात पडनार हाय,

माला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, माला आज रजा हाय ना

तुला नेहमी प्रमानें आजसुध्दा पास वाजतास उठला पाय, पयल्या मिस्साला जासा हाय,

मिस्सोरनें आल्योर पॉरांना उठव्यासा हाय, त्यांकरता नाष्टा करॉन त्याना देवळा धाडयासा हाय,

तुला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, तुला आज रजा हाय ना,

माला आज सावकाश आठ-सडेआठ वास्ता उठयासा हाय, आठवाडॉभर गाडी-गॉदयातनें परवास करॉन में थकलें ना,

माला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, माला आज रजा हाय ना,

तुला आतें जकल्या करता 'ब्रेक-फास्ट' बनव्यासॉ हाय, बार-झाड, ठाव-भांडा, वगैरे कामे हात,

तुला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, तुला आज रजा हाय ना,

आठ-साडे-आठला उठल्योर माला तॉडात ब्रश घालॉन टीवीआ समोर बातम्यो बगित भ्यासा हाय,

माला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, माला आज रजा हाय ना

तुला आज आठवाडयाभराए कपडे धॉव्याशे हात, धोविल्याले कपडे व्यवस्थित घडी घालॉन लावॉन ठॉव्याशे हात,

तुला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, तुला आज रजा हाय ना,

मा ब्रशिंग जला, में तॉड दुव्हिला, माला जाम भुक लागलें, नाशत्या हरी गरमा-गरम शा पान प्यासॉ जालें,

ई जकला में आज आरामात करणार

माला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, माला आज रजा हाय ना

तुला कपडे दुव्हील्योर लगेच तयारी करॉन शाळीत जा लागें, 'ओपन डे' हाय ना आज,

(माला अभ्यासातसा कईस मींजें कईस कळें नाय, नाय तरी ती जबाबदारी तुईस हाय),

तुला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, तुला आज रजा हाय ना,

आतें माई जरा धावपळ हाय कारन माला आतें नाक्योर जासा हाय,

मित्रांना बॅठयासा हाय, हांचापारसॉ बैठकीऑ बेत क-यासॉ हाय, बॅकेत जासा हाय,

माला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, माला आज रजा हाय ना

तुईपन धावपळ हाय, शाळीतनें यॅऑन सरळ स्वयंपाकाला लाग्यासा हाय,

स्वयंपाक व्यवस्थितुस जालॉ पाय नायतर सगळ्याई नाराजी पत्का-या लागॅदें,

स्वयंपाक कमी-जस्ती जालॉ, खुटलॉ कॅलॉ तें तु करता पुन्हा तुलास क-यासॉ हाय,

तुला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, तुला आज रजा हाय ना,

माला आज जीविल्योर इंडिया-पाकिस्तान क्रिकेट मॅच बग्याशी हाय,

मॅच बगिता-बगिता ४-५ वाजेपर्यंत निज्यासा हाय,

माला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, माला आज रजा हाय ना

तुला पन आज किचनशी आठवड्याभराई साफ-सफाई क-याशी हायदें,

फ्रिज साफ क-याएसए हायदें, मग सगळ्यांकरता शा क-यासॉ हाय,

तुला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, तुला आज रजा हाय ना,

आतें मँ उठल्यानंतर शा' पॅऑन 'वॉक'ला जासॉ कारन पायाशे हांदे दुखात्यात, युरीक अॅमसीड वाडलें त्या करता व्याम क-या हांगीलें डॉक्टरनॅ.

माला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, माला आज रजा हाय ना.

(मोदी सरकारनॅ कामाए तास वाडविल्यात, त्या करता ऑफीस मिन्नं जास्ती धावपळ हॉतें. परत गाडी पकडया धावपळ क-या लागतें ती वेगळी...त्या मुळं युरीक अॅनसीड वाडलें. आर्थात, युरीक अॅवसीड वाडल्याआ ई कारन जर तिगाळा अर्नाळश्या नरु डॉक्टरला हांगीलॉसा तर तॉ बोयलोसॉ, “भोसडीचच्या, माला गोष्टी शिकवतोस का? युरीक अॅतसीडच्या, दारु पीऊन तूझं युरीक अॅकसीड वाडलाय).

तुला आतें पॉरांए प्रोजेक्ट बनव्या भ्यासा हायदें, उदया शाळीत सबमीट क-याशे हात ना, प्रोजेक्टला मार्क अहात्यात गनाय.....पोरांना टक्के मिळाले पात गनाय.....

तुला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, तुला आज रजा हाय ना,

आतें वॉक करॉन आल्योर माला मित्रा हरी भ्यासा हाय, आज जरा एक बैठक ठरविलें

माला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, माला आज रजा हाय ना

तुए प्रोजेक्ट, गृहपाठ, वगैरे जाल्या हायदयात तें आतें तुला हांचपारश्या स्वयपाकाला लागला पाय, उदया सगळे कामोर/शाळीत जाशे त्यां सगळ्या कपडयाई, डब्याई तुला तयारी क-याशी हाय....तुई तयारी पन तुलास क-याशी हाय, मग जीवान जाल्योर ठाव-भांडा करॉन तुला साडे अकरा – बारा वाजें पर्यंत निज्या मिळदें मीजें हाकोटे जरा लवकर-लवकर तयारी करॉन कामोर जाता येदें....

तुला ई जमॅदें कारन, आज आयत्वार ना, तुला आज रजा हाय ना,

मँ बैठकी वरनॅ आलॉ गा माला रातश्यों १० वाजता न्यूज बगिता बगिता जिव्यासा हाय.... आणि मग लगेच निजला पन पाय कारन माला उदयाला कामाला जासा हाय...

माला ई जमॅदें कारन.....

कॉडाई कॅला तरी मँ पुरुष, तु बाई,

तुला नोकरी करता करता ई कसरत केली स पाय

(तर मंडळी, माऑ प्रश्न ओहॉ हाय कि समाजाई ई 'मॅटॅलीटी' बदलदें गा.....?)

बायबलमिनसा अंकगणित. - सुनील सायमन डिमेलो, वाडी (गाहा).

गणित शब्द बोयलॉ मीनजें लानपणी आंगाला कापरी हुट्याशी...पन अंकगणित ऑ परकार जगा सुरूवातीपासून अस्तितवात हाय. जकल्या कुमारी कुपारी विसार करदया की मस्त ख्रिसमससॉ हन हाय आन या गाहाकराला गणिताआ का पडलें ??? बरबर हाय तरीपन या निमीतानें दॅवाऑ शब्द बायबल वाशीलॉ जायदें भगुन ऑ तरास.

६ दिहात दॅवानें ई अल्लामत दुनिया बनविली आन ७ व्या दिहा आदाम आन ७ १/२ व्या दिहा एवा बनविली. (आन ती त्या डोख्योर बेहविली ??) जुन्या करारात उत्पत्ती पुस्तकात फारो राज्याला स्वप्न पडातें तेंत पयल्यो ७ जरशी गाय दिखात्यात मंग ७ रोकट्यो गाय दिखात्यात.... निर्गम पुस्तकात परमेश्वर फारो राज्योर १० पिडा धाडतें...आन ख्रिस्ती धरमा सार मीनजें १० आज्ञा....ताहास आपल्या ऊत्पन्नाऑ दाव्वां हिस्सॉ.. दशांश दान करसॉ नियम खूप जुनॉ हाय...(८ दिहाला १ दा आयातवारें मिस्साला जाऑनसुध्दा कशीन कोडी टाकीत्याव !!!)

नॉहा काळात ४० दि आन ४० राती पानी पडलॉ योना माश्या पॉटात ३ दि होथॉ .

प्रत्यक्ष देवपुत्र पवित्र मरीयामावली पाँटा जन्मा याश्या ६ मयन आदी देवानं योहान धाडलॉ..

बाळ येशूला भेट्यादो ३ राज आलें. येशू १२ वहराओ असताना येरुशलेमला घालवालॉ..

४० दि सैतानानं येशूई परीक्षा घेटली. १२ वहरे रक्तसावानं आजारी अहलेली बाई येशू वसा गाँड्याला हिवली आन बरी जाली.

बायबलमिनसा शेवटसा पुस्तक प्रकटीकरण जें वाशीला तें नुसतें अंक भरल्यात...१४४ जनावर शिक्काँ...७ समयो ७ वाट्यो...१० हिंगे...४ प्राणी.....

येशू ख्रिस्त ३३ व्या वहरा ३ वाजता

आपल्या तारनाकरता साँताआ रगात दिला...

१३ आकडॉ पनवती आहा हांगात्यात माओँ साँताओँ त्योर विश्वास नाय... कारण येशू ख्रिस्त १२ शिष्याना घँओँन देवाई सुवार्ता हांग्यादो फिरातोताँ तिगाळा तँ १३ जन हाँतँ...१३ मे १९८० या दिहा संत पाँप जाँन २रो योर हल्लॉ जालॉ पन ज्या मरीया मावलीवर तँव भराँसाँ हाँथाँ तिनँ वाशविला..१९१७ सालात मावलीनँ १३ मे तँ १३ ऑक्टोबर या दिहात फातिमा गावात दर्शन देँओँन १३ आकडॉ "शुभ" कँलॉ

मा आयुष्यात मात्र १३ आकडॉ खँळलॉ. मँ १३ मयन्याओँ असताना ३९ (१३*३) वहराओँ आमसाँ बाबा आमाला अनाथ करॉन देवाघारा गँलॉ आन ६ वहरानंतर १३ वहरायी आमशी एकुलती लाडकी बेन देवानं बाँलवानं निली...

"सावळॉ गोंधळ" - सिमसन बिशामास्तर पहरावकर

मागशा वेळेला कंपनीआ कँटरिंगसा इन्स्पेक्शन हाँनार हाँता. हेड ऑफिसवरनँ एक अरब अँनार हाँताँ. हाकोटे ९ सा टाईम दिलता आन १० जालतँ तरी वारूओँ पत्ताँ नाँताँ. शेवटी १०:३० ला गेटसमोर एक गाडी थांबली आन तँतनँ ताँ पांडराँ "हरब" बायार उतारलॉ.

वरपासून खालपर्यंत पांडराँ लोब व डोख्योर शेषनागा गथिन जाड काळी दोरी , या त्यांशा नेहमिशा देशी अवतारात तँनँ आगमन कँला. अससलाम आल्लैकूम,ठोक दे सालेकूम वगैरे वगैरे नमस्कार- चमत्काराँ सोपस्कार पुर्न जाल्योर तँनँ माला व माआ जोडीला अहालेल्या केरळशा सुपरवायझरला विसारला, "हिंदी?" मीनजँ इंडियन गा? मँ "हा हांगिला. मंग तँनँ पुडँ तास विसारला जा अरबी लोक जवळजवळ प्रत्येक इंडियन्सला विसारत्यात , "केरला गा बाँम्बेई?" त्योर मँ हांगिला की, "मँ बाँम्बेसाँ आन ऑ केरलासाँ." केरलासाँ आयकताबरबर तँआ तॉड 'केरला' गथिन कडवाट जाला. कदो ता अजूनपर्यंत माईत नाय.

मग तँनँ आमशा हरी हेड ऑफिसश्यो गप्पागोष्टी मा-या सुरवात केली. तॉड्यात त्या केरळशा सुपरवायझरला साईटवरनँ तँआ गाव वाल्याव फोन येतँ. ताँ सुपरवायझर फोनवर त्यांशा भाशेत रागारागाय बोल्या लागतँ. त्यांशा संभाषणात दोनशार कवळे नाळ फोडलँ जात्यात. पाच धा लिटर ताडी जमिनीओर होळली जातँ. ता आयकाँन ताँ अरबी माला बाजूला करॉन हळूस विसारतँ की, "का जाला रँ? ताँ का बाँलातँ? ताँ ओँडॉ शिडलँ कदोँ?" तँ मँ तँला हांगिला की माला का माईत ताँ का बाँलातँ ताँ. ताँ केरळसाँ आन मँ बाँम्बेसाँ. मा उत्तर आयकाँन तँआ तॉडोर भरतनाट्यम करताना जहँ भाव आहातँत तहँस भाव प्रश्नचिन्हा रूप घँओँन नाशा लागलँ. तँ त्योर मँ तँला समजाओँन हांगिला, "अरे, ई बग. मँ बाँम्बेसाँ आन माई भाषा हिंदी तर ताँ केरळसाँ आन तँई भाशा मल्ल्याळम. तँई मल्ल्याळम माला कळँ नाय पान माई हिंदी त्याला कळातँ भगून आमे मंग हिंदी नातँ ईंग्लिशमिनँस बाँलात्याव." त्योर तँनँ ओके ओके करीत कयतरी गुप्तज्ञान मिळाल्यागथिन तॉड कँला.

ओँड्यात तडे एक मद्राशी अन्ना येतँ आन तँआ केरळशा सुपरवायझर हरी कुहन्यातरी गोष्टीओरनँ डायरेक्ट हुज्जत घाल्या लागतँ. ऊत्तप्पा, इडली-सांबार वगैरे शब्दोरनँ कदाचित तँला हाकोटे नाशताँ कमी मिळाल्याबद्दल

आकळ जाले हायदें ऑहों मँ तर्क लाविलों. त्यांसा भांडन आयकॉन तों अरबी माला हळूस विसारतें की, "ऑ कून?" तें तेंला मँ हांगीला, "ऑ, मद्राससों काळों ससों.. आय मीन कॅम्प बॉस. मद्राससों." तें माकून तेंआ अरब्यानँ माला विसारला, " का जालें का? तों का बॉलातें? "तें मँ तेंला हांगीला की माला का माईत तों का बॉलातें तों. तों मद्राससों आन मँ बॉम्बेसों.

मँ तेंला पुडें समजाऑन हांग्यासों प्रयत्न कॅलॉ "अरे, ई बग. मँ बॉम्बेसों आन माई भाशा हिंदी. तें तों मद्राससों आन तेंई भाशा तमिळ. तों जॉ केरळसों सुपरवायझर हाय ना तेंला मल्ल्याळम येतें आन तामिळ पन येतें. पन तेंआ मद्राश्याला मल्ल्याळम ये नाय भगून तों केरळसों सुपरवायझर तेंआ मद्राशाहरी तामिळमिनॅस बॉलातें. माला मल्ल्याळम तर येस नाय पन तामिळ पन माईत नाय, तेंतेंन ते दोगी का बॉलात्यात ता माला कईस कळला नाय." वीस - पंचवीस ईडल्यो तेंआ अरब्या तोंडात एकदम भरॉन कुनॅतरी ता दांडीअँ शिळक्या लाविलता आहास माला वाटला त्या तोंड बगॉन.

"अच्छा! मंग तों मद्राशी कॅम्पबॉस तूआ हरी हिंदित नातें इंग्लिश मिनॅस बॉलातें हायदें नाय गा?" मँ अगोदर वर केलेली माई बिल्ली तेंनँ मालास आडे म्याव केलती. मँ उत्तर दिला, " नाय, अरबीमिनॅ." अरबीमिनॅ बॉलातें ई आयकिता बरबर तेंनँ डॉखा खरखारें खाजविला. जहनी तेंआ डॉख्यात खाजूर उगव्या लागलोतें. "का.....? तुमे दोगी इंडियन्स अँकमँकांहरी अरबीत बॉलात्या...?" मँ तेंला माकून समजावॉन हांग्यासों प्रयत्न कॅलॉ, " हा! अरे, ई बग! १९७० शा दशकात तामिळनाडु मिनॅ हिंदी भाशयोर साफसूफ बॅन हाडलोता, तेंतेंन तेंला हिंदी ये नाय आन तेंआ ईंग्लिश पावली कम शारानँ हाय, तेंतेंन मँ शक्यतो तेंआहरी अरबीस बॉलातें."

मँ आहा बॉलातें ऑड्यात माव फ़ोन वाजातें. नंदाखालशा दॅवळाआ हनाआ विश क-या करता माला वसईशा अँका मित्रानँ फ़ोन कॅलता. मा बॉलना खपल्योर तेंआ अरब्यानँ तेंआ केरळशा सुपरवायझरला विसारला की मँ का फोनवर बोयलाँ ता तेंला कळला गा? तें तेंआ सुपरवायझरनँ "नाय" आहा करीत मुंडी हलविली. सुपरवायझरनँ तेंला हांगीला की तों मल्ल्याळम बॉलातें आन मँ फोनवर मराठीत बॉलातोतों. ता आयकॉन तों अरबी गाँधळॉन माला विसारतें, " कय रँ, थॉड्या वॅळा अगोदर तू माला हांगिलता की तूई भाषा हिंदी हाय भगून, मंग आतें ई कूहनी नवी भाशा तू बॉलातोतों." मँ तेंला माकून समजाव्यासों प्रयत्न कॅलॉ, "ई बग ! आमशा बॉम्बेकराई जरी मूळ भाशा मराठी अहाली तरी आमे दोन मराठी जने शक्यतो अँकमँकांहरी हिंदीतूस बॉलात्याव ई एक सत्य हाय!

आन तुला खरा हांगों गा, मराठी पन आमशी मूळ भाशा नाय तें आमशी खरी बोलीभाषा 'कादोडी'स हाय." ई आयकीता बरबर तेंअँ डॉळ हनाला काडलॅल्या फुग्यागथीन जालें. मँ तेंला पुडें हांगीला की, "थांब, अजून खपला नाय. आमशा कादोडीत पन अँगारशी कादोडी आन तँगारशी कादोडी बोयली जातें. अँगारशा कादोडीत फुग्याला फुगँस बॉलात्यात आन तँगारशा कादोडीत फुग्याला...." मा बॉलना खप्या ग नाय तोस तों गाडी घँऑन छू...! मँ किचनमिनशा सावळाआ गुणीओर बगिला तें, तें खी खी आहातोतें..!

नाताळसाँ हन - बर्नड लोपीस, आगाशी

लानपनी नाताळ ऑ शब्दस मायती नाँतों. नाखोडी समज आली तिगाळा वाट्यासा ऑ हन मंजें जकल्यो नाताल नावाशो बायको हात तेंआऑ हन हायदें. समज वाडली तिगाळा कळला आपल्या बयसा पन नाव नातालूस हाय. मंजें ऑ हन आपलाँस हाय. अजून समज वाडात गेली आणि कळला मँ पन नाताळश्यास दिहा जन्मा आलें. जकलें संदर्भ हळूहळू बदलात गॅलें.

नाताळश्या हनाआ आठवड्यात करज्याव वास या घरातनँ खिरयासों आन तेंआ घरातनँ उतरँसों. केकबिकसा कंत्राट इस्ट इंडिअन लॉकांदरीस हाँता. नातालशी हुट्टी बरी दायेक दि अहयाशी. आमे लाने पोरे गायीसाँ गाँठों करँशा मांगें लाग्याशे. शाळीसेक वहराआदीसाँ काळ. गावात्साँ बस्त्याव बाबाओं बंगलाँ होडलाँ तें बी कुना पन घरात

'जेजुबाळ' मांडीता आलोस्ता अहिस परिस्थिती होती. जकल्यो मरिया मावल्यो आन बहुतेक जोसेफ हाकोटपासून हांजपोत भाटात खप्याशे. गरिबीला हातभार लागावों, भगुन नेमकी दिवाळी हॉवॉन गेली गा मंगुस हनात काकड्याला नेमकी भर याशी. दा पैशे पुडी आन ऑबडों माल. तों माल बांद्या खॉलें लाग्याशें. जडे हापडें तडने खॉलें कापॉन हाड्याशें ई आम्सा काम. आमे जकली डॉक्टर मंडळी हाथात चाकू घॅऑन फिरतीस अहयाशी. एक इंच खॉलें दिखालों गा कॅला अपरिशान. तिगाळा आमश्या अडे काकड्याअें भाग ऑबडें आन केळीअें तापें मॉजकें. आतें आपल्या अडे जाँहॉ पोच्याव ताँटों पडलें तहीस गत होती. मॅ तें एक बारका चाकुआ पात कायमसा खिशात ठव्यासों. आमश्या शाळी मॅरें एक वाडी होती. तडश्या गटारात केळीये बुडे खिनाँन टाकीलेले होते. तडें भाँटें भाँटें पॉगेंअें निग्याशें. मा लक्ष अभ्यासोर कमी आन खोल्योर जास्ती अहयासा. शाळा हुटली गा मॅ तें खॉलें कापॉन, थॉटें-बीटें हुऑन मस्त गुंडाळी करॉन दफतरात घालेंसों तेंतेंन मा सव्विआ इतिहासाआ पुस्तकामिनें तेंआ खॉलेंअें डाग पडॉन माअें खॉलें इतिहासात पन नोंदलें गॅलतें. नाताळसों हन मीनजें घारा मटन यासों दी. वखत बरों तेंआ घारा सान्ने पॉळें हौशेंन काड्याशे. पन पयले सातआठ सान्ने मॅरें-दॅरें वाटील्याखेरीज घरात मॉड्याशी रीत नोती. पैसों नाँताँ पन मया होती.

नाताळश्या हनाला नवीन कपडे हिव्याशी रीत होती. निदान पॉरा-पारा करतान तरी कपडे हिविले जाशे. थंडीमुळें एक फायदों हव्यासों, स्वेटर घायला गा तेंआ खालसा जुना सदरा दिख्यासा नाय. मॅ सातवीत असतानाशी गोष्ट. माला कपडे हिव्या दिलते. गुलाबी रंगाआ सदरा आणि चॉकलेटी कलरशी टूमान. लांबी टूमान मीनजें जवळपास लग्नाआ सुटाहारकी मान्याशी गोष्ट. तीगाळा आगाशीला खूप टेलर हॉतें. पन आम्साँ फॅमिली टेलर मीनजें बुदु. आम्साँ दुदाओं उकडों पयलें तेंआ घारा हॉताँ. पुडें आम्शी भय उडली. पन उदारी बाबतीत बुदुशेट भयश्या दुदाला जागलें. तों खरस दिलदार महानु हॉताँ. माआ माप एक मयनाँ अगोदरूस दिलता. दोनू कापडे मॅ मन लावॉन बगीलते. माला घरनं हान्गीलता कि तुला कपडे हिव्या दिल्यात ते जाले गा शाळीतनं घिती ये. सदरा आणि टूमनिया कापडा मॅ निजंतनं उठॉन पन ओळखिलोस्सा ऑडा मा मनात बॅहलता. बुदु टेलरश्या दुकानात कपड्या काशिया कबाडात माआ टूमनिया कापडा शाळीत जाताना माला नेहमी दिख्यासा. सदरया कपडा तेंनं कडे ठविलता देव जानें. दि जातोतें पन कपडा कय तडसा हलात नाँता. बुदुशेट कडे हिव्यादो बाहेंदें गनी अहि धास्ती वाट्याशी. नाताळश्या हनायी रजा सुरु जाली तरी कापडा तडेस हॉता. कपडे हिवॉन येद्यात गा नाय अहि एक नवी धास्ती सुरु जाली. आतें बवतेक जेजुबाळा पयल्या वाडदिहालास नवे कपडे अँनार ऑहॉस मॅ अँदाज कॅलें. नाताळसा रातसा बारा वाजता मिस्सा अहयासा. दा वाजता गायीशा गॉठयामॅरें तापना हव्यासा.

हान्शें सात वाजलें तापन्यायी तयारी जाली पन कापडाओं कय पत्तों नाँताँ. जीव वावळीहारकाँ हुकलें. तॉड्यात घारा कुनं हान्गीला, 'अरे तू कपडे नाय हाड्या गॅलें तों? तुये कपडे हिविल्यात'. माला शार पाय जालें. मॅ हापात हापात बुदुआ दुकानात पॉसलें. दुकानात जाम गर्दी होती. जे ते कपडे न्यादो आल्ते. मॅ काँपन्यात उबी हॉताँ. कुना ई बाकी, तें कुना ता बाकी. दुकानात जाम माज पडलोतों. काम रखडव्याश्या बाबतीत सगळें टेलर हारकॅस ई बाकी त्यादिहा माला कळला. चार पाच माहने त्यो जकल्यो रगाजळी निस्तारतोते. बुदुशेट वॅळयापारा नाकुट वर सडवॉन 'याचं हे कर त्याचं ते कर' आहा हान्गॉन कटिंग काउंटरवरनं सदरे टूमानी त्या कारागिरादरी टाकीतोतों. नवेक वाजंपोत गर्दी उगाळली. एक दोगेस रेले. माला वाटला ये आपल्याघतीन उदारी वाळेस हनार. ते पन गेले. ऑड्यात बुदुशेटशी नंदार मावर गेली, 'तुझं काय आहे रे'

मा पोटात फाळ पडलें. ऑ अहा विसारतें मन्जें ऑ भाहालें. जकला आवसान एकत्र करॉन मॅ हान्गीला 'शर्ट आणि लांबी पॅन्ट... गुलाबी आणि चॉकलेटी कलरची'... तॉड्यात 'बरोबर बरोबर' बॉलॉन तेंनं काउंटरशा मागश्या ढिगात हाथ घालॉन एक चॉकलेटी पॅन्ट वर काडली आणि कुहुन्या तरी वायल्यास भाशेत बॉलॉन आतमीनं कारागिरादरी उडविली. सात आठ सदरे बगिले पण गुलाबी कलरसा सदरा कय हापडात नाँता. शाळीत नापास हॉव्याशी धास्ती अहलेले पोरे रीझल्टशी वाट बगीत्यात तही मॅ मा गुलाबी कलरसा शर्ट हापड्याशी वाट बगीतोतों. पाशेक मिनटात एक कारागीर मा गुलाबी सदरा घॅऑन बार आलें. बाप रे ! नॅमका मास सदरा 'काज बटान करयादो धाड्लास नाँता. काजाये होल करॉन तेंला बाजूनं ओवरलॉक करयासां काम तिगाळा फक्त विरारला हव्यासा. दा वाजात आलतें. तडे गावात तापना

कॅलें तँआ मँरें जकले जमलेले हायद्यात आन अडे माला थंडीत घाम आलें. ऑड्यात मा गव माला बगीत टेलरशा दुकानात आलें. बुदुशेटनँ तँला अडसन हान्गीली पण लगेस उपाय पण हान्गीलें. बुदुशेटनँ लगेस काजा जाग्योर तांबड्या खडूये रेगो मारल्यो. दाडी करयाश्या ब्लेडनँ शार पास ठिकाणी उब्ब्यो शिरी मारल्यो. आन तँआ अँका कारागिरानँ पटापट बटने लाव्या घेटले. १५-२० मिनटात मा सदरा एकदासा तयार जाला. पँन्ट अगोदरूस तयार होती. एकदाशे माये नाताळशे नवे कपडे हिवॉन तयार जालते. आख्खा जुना सदरा दर वहरा स्वेटरश्या खाला लपव्याशी हिम्मत अहलँलँ मँ तँआ शार पास बटना मान्गश्या कापलेल्या काजा डोळ्यांना थॉडॉस घाबरणार हॉतँ?

कातर - रोहन फरगोज, लानी सरगोडी, गास

मे मईन्याई आखिरी खपॉन जून मयनाँ सालू जालतॉ. हाकोडशँ साडेसात वाजलोतँ. ऑड्यापारापन धडाक निंबार पडलॉता. या वहरा कय वायलास हॉआतॉता. पावसाळ्य दी अहॉनपन प्यापुरता पन पानी नाँतॉ. ढोरे मरात पडलोते. लॉकां घरसा अहला-नहला जकला धान खपात साल्लोता. भाटात खपनाच्याय हाल बगवात नाँतँ. रॉज हाकोटे हेतोर जाऑन कांडयोर बँहॉन हांजपोत एकमेका दुख हांग्याशे. मन तॉडास मॉकळा करॉन परत उद्या आपल्या नसपात (नशिबात) का वाडॉन ठोईलँ हायदँ याव विसार करँशे.

ऑहॉस एक दी हाकोडशापारा खाट्योर बँहॉन विसार करता करता दुमानँ तेरसला हाक मारली, “आला आयकाता ! नाखॉडॉ घोटबर शा कर, मँ जरशी आपलॉ बैल नँऑन भाटात बांदीतँ आन तडनँस ग्रामपंचायतीत जाऑन नुकसानभरपाई करता नाव दिलता तँआ काआ जाला ता बगीतँ.” दुमा ऑडास बोयलॉ आन तेरससॉ तॉडाव पडॉ सालू जालॉ. ‘काल तुमाला मँ का हांगीलता घरात हाकर नाय. कालशा पुरता होती ती खपली. मायारा वख्ता-वख्ता जादो माला लाज हॉतँ. तँअँस तडे हाल सल्ल्यात, तँ ते माला का देद्यात आन सॉता का ठविद्यात. तूमँ आख्खॉ दी तॉ बैल घँऑन भाटात जाऑन बँहँत्या त्यापकशीन तॉ बैल वीकॉन तरी टाका, तॉ अँकटॉ ठॉऑन पन आपल्या कय कामाव नाय. नुस्ती अवदसा...”

“चूप बँहँ ! दुमा जोरात आडडालॉ. तू माला रॉज हांगीता पन कतँ तरी तँआ मुक्या जनवराऑ विसार कँलतॉआ..? आला कालशा दिहापोत तँनँ आपल्याला उतपान दिला तँओर आपला घर सल्ला, पोरे वाडले. आज तँआ जोडीऑ बैल जरी मँलँ तरी ऑ या डॉकन्यापनात पन अँकटॉ गाडा तानतँ. तुला खाटकाई बुदी सुसातँ तरी कही.’ मँ साल्लॉ भाटात., माऑ जीव गँलॉ तरी मँ ऑ बैल वीकँसॉ नाय.”

‘आरे जाय जाय तुला आमशा जिवाई फिकीर नाय, तू तँआ बैलाआ पाठी साप वँडॉ जाल्या.’ तेरस बोयली. दुमा दापुडनँ उतारलॉ, बैल घँऑन सलतॉ जालॉ.

बैल हिवारात सरातॉतॉ. दुमा आन गावशी कईक मंडळी भाटात बेहेलते. दुमा रॉज बॉलँसॉ पन आज वारता करँदो तँआ मन नाँता. तॉ तँआ लाडक्या बैलाआवर डॉकायतोतॉ आन विसार करतॉतॉ. ‘खरस माला घरशाइ कईस फिकीर नाया.’ ? आज जरा तॉ गॉदाळलॉतॉ. कातरीत हापाडलॉतॉ. अँका मँरँ कुटूमाऑ प्रश्न तँ दुहरँआ मँरँ पॉरा हांगडॉ लाडकॉ बैल हॉतॉ. दँवानँ तँआ हरी खुब बॉडॉ खेळ खेळलॉतॉ. ऑ खेळ तँला कडे घँऑन जायदँ ई दुमालास माइत नाँता.

दुहरँआ दिहा दुमा पाते राती उठलॉ आन गॉठँत बैलाआ पुडँ ऊबी रँलॉ. बैलानँ रॉजशा हारकी मान हालवॉन दुमाआ स्वागत कँला. ता बगॉन दुमाआ डॉळँत पानी आलॉ. तॉ तँआ बैलाआ पुडँ ऊबी रँऑन लान्या पॉरा गथीन

बॉलें लागलॉ, “ आरे पॉरा आजपोत में तुई जतान केली आन तू माला साथ दिली. पन में हरलॉ... में हरलॉ. ई बॉलॉन दुमा रड्या लागलॉ. आज तुला वीकॉन जॅअं पेशें येदयात तँआत में अँखाद - दोन मयनँ काडनँ, पन तू नहल्या दुख माला वहरोन वहरी छळदँ.

दुमानँ हाकाबोटे बैल सापसुप धोवीलॉ. हिंगुटाला जरशी गीरू लाऑन रंगविलॉ. तँआ गब्याशी माळ आन पाग हारकी केली. दँवळात जाताना जहा आपुन लान्या पॉरा हारका हुरका करत्याव, ताहास दुमा एक हारका बैलाआ करतोतॉ. दुमाई हाकोडपासून साललेली धावपळ तेरसनँ बगीलती पन तीनँ तॉडातनँ एक शब्दपन नाय काडलॉ. दुमा तॉहॉस बैलाला घँऑन सलतॉ जालॉ. तॉ बैलसुदा आपल्या मालका मांगी निष्ठावंत कामगाराहारकाँ सल्या लागलॉ.

हांशँअँ सात वाजात आलतँ. रॉज ऑडँपारा निंबार अहँसा पन आज थॉडॉ काळोख पडलॉतॉ. आबोर ढग जमँआ लागलोतँ. लोक दँवाय आभार मान्या लागलोते. निदान आज नातँ उद्या तरी पानी पडदँ आहा वाट्या लागलोता. दुमा अजून घारा आलॉ नॉतॉ. तेरसनँ पॉरांना आदीस हांगॉन ठोईलता ‘आजा तुमाला बरा-बरा खादो मिळदँ. ऑडँत लांबनँ दुमा अँताना दिखलॉ. अँका हाथात बैलाआ गळँशी घुंगराई माळ घँऑन तॉ सलातॉतॉ. तॉ घारा आलॉ. शांतपनँ हाथातशी माळ दापुड्शा खुटीला टांगविली.

अँखादँआ जकला कय लुटील्योर तँआ दरी जगँदो भूतकाळातश्यो जुन्यो गॉड आठोनी आहात्यात तँआ जिवोर तॉ जगातँ, दुमाआ पन तहास जालता. तँनँ कब्ज्यामीनँ हाथ घायलॉ आन आख्ख्ये पैश्ये मुठीत आवळलँ आन तेरशीआ हाथात दिलँ. मंग तॉ ओट्योर बँहँलॉ, गॉँतशा दावणीत तँला तँऑ लाडकाँ बैल पुसाटसाँ दिखातॉतॉ. वारँई एक झुळूक आली आन खुटीला टांगलँल्या माळीतश्ये घुंगरू हळुस वाजलँ. तँआव टिंग... टिंग आवाज आख्ख्या घरबर फिरलॉ. पसारलॉ.

अंकाकरता देणगी

सिमसन रॉडिगज - १५७५०₹

आपल्या “आय बेट” फेसबुक ग्रुपवरसा “कादोडी” अंका आर्थिक मदती करता केलेला आवाहन वासाँन तडाक १५७५०/- रुपयाशी मदत सौदी अरेबियातनँ धाडनाच्या सिमसन रॉडिगज, पहराव याला “कादोडी” टिमश्या दरनँ खुब खुब धन्यवाद.

संपर्क / अभिप्राय :- आमश्या हरी संपर्क कन्याकरतान किंवा आपला या अंकाविषयी मत, तुमाला का आवडला, का नाय ता आमाला जरूर कळवा. आमश्या ई-मेल आयडी वर ई-मेल करा नाय तँ फोन करा

सूचना:- कादोडी या अंकाव पुढसाँ अंक संज्यावश्या हनावेळेला, २१ जूनला प्रकाशित होणार. या अंकात तुम्हाला लेख कविता आहा कय साहित्य द्यासा हायदे ते १ जूनपर्यन्त kadodivasai@gmail.com मेल करा किंवा संपादक मंडळाला संपर्क करा.

नाताळसाँ हन सगळ्या वाचकांना खुब आनंदाव आन मजेऑ जाव अहयो शुभेच्छा

या अंकात प्रसिद्ध झालेल्या मताशी संपादक मंडळ सहमत हायदेस आहा नाय.

तुमँ जर खरँ कुपारी हायद्या तर - शालेट रोझारिओ, वाघोली

तुमँ जर खरँ कुपारी हायद्या तर,

- कुनालाही फोन केल्योर तुमसाँ पयलॉ प्रश्न- "कडे हा?" आन त्यानंतर लगेसूस "जिव्या का केलता?"
- तुमसाँ कुहुनाँस हन तळनायो रोट्यो, फुगँ, आन मटना रसाशिवाय पूरॉ हॉयँ नाय.
- तुमशा कुटुंबातसाँ नीदान एकतरी माहनू कुक, इंजिनिअर नातँ शीपवर हाय.
- आपल्या भाषँआँ तुमाला आँडाँ अभिमान की बजारातशा भैयाहरी पन तुमँ कादोडीतूस बोलनार आन हळूहळू त्यालापन अस्खलित कादोडी हिकावनार.
- जिगाळा जिव्या फक्त दाळ आन धान हाते तीगाळा जराही विसार न करता तुमँ फ्रीजमीनँ बारा मयनँ तँरा काळ अहलेला कालवान आन बुम्बलाई काडी काढत्या.
- केक तँ आपल्याला कय जमँ नाय त्यामुळँ नाताळशा हनाला आपला करज्यो आन रँवाळास बरा.
- सगळ्यात प्रसिद्ध आन जास्तीत जास्त वेळा वापरला जानारा वाक्य - "तूआ आयसाँ नवराँ"
- मोरली, पांढऱ्या कांद्याई माळ, आन मुंड्यातसाँ आंबाँ याशिवाय कुपाऱ्या सुलीपूढ पुरा हॉयँ नाय.
- तुमशे नावे बो इंग्लिश हायद्यात-फ्रान्सीस, लुइस पन हाक माऱ्यादो फरशा, लुशा अहेस नावे बरे वाटात्यात.
- या इंग्लिश नावापायान लोकांना तुमँ इंग्लिश वाटात अहले तरी तुमशापैकी जवळ जवळ सगळेस मराठी शाळीत हिकल्यात.
- रोज जीवील्योर तुमँ एक कँळा इ खालास पाय.
- तुमशाकरता आयतवारसा मिस्सा सक्तीआ हाय आन देऊळशँ सगळँ गानँ जरी तुमँ मन लावॉन बोलात्या हायद्या तरी त्यायँ शब्द आपल्याला क्वचीतूस हुमजात्यात . (मला का तेजीले / माला कते दिले)

कुपारी लवस्टोरी - एमेल आल्मेडा, साँकाळा

ताँ हिवारात भय साऱ्यादो जासाँ,
ती तडे वालाय हिंगो खूड्यादो याशी.
त्याई भय तीआ वालात खिरली,
ती बार काड्यादो तीनँ त्याला बाँब मारली.
मुका जनावर दोन टापू खाले तँ आँडा कादो शिडयासा,
नुकसान कराँन वरती उलट बाँल्यासा.
दाँगामीनँ थाँडाँसाँ वाद जालाँ, तडेस त्या मनात एक विसार आलाँ.
चुकला मा, माफ कर, ताँ माघार घँवाँन माँकळाँ जालाँ.
तीला वाटला मँ जिकली, तीआ ताँडोर हावा आला,
ताँ मनात हावलाँ, आतँ मा मनाहारका जाला.
त्याई भय पाण्योर तळ्याखाला जाशी,
तीपन तडे कथान धव्या याशी.
ताँ भयला बाँल्यासाँ, ती गालात हाव्याशी,
ताँ पन खूष हव्यासाँ स्वतः स्वतःशी.
अहयाप्रकारे कुपारी लवस्टोरी बहरत गेली,
पण प्रोड्यूसर नाँताँ भगून ई फिल्म अर्धवटूस रेली.

जकल्या स्त्रिश्चन बाहा-बेनीना नाताळश्या हनायो आन नव्या वहारायो हार्दिक शुभेच्छा !!

जकले पदाधिकारी अन कार्यकर्ते

स्वाभिमानी वसईकर संघटना